

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie skargi B. K. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga
w Warszawie z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt IV Ca 1250/11, wydanego
w sprawie z wniosku G. B.
przy uczestnictwie B. K.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lipca 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia
powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym
wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego określonym w art. 424⁵ § 1
k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. W przypadku, gdy skarżący kwestionuje zasadność merytorycznego rozstrzygnięcia sądu należy wskazać przepis prawa materialnego, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

W skardze wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 14 maja 2013 r. nie wskazano przepisu prawa, z którym to orzeczenie jest niezgodne.

Nie został spełniony także wymóg określony w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo stwierdzenie przez skarżącego, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwały żadne środki prawne nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia

zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, nie poparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

jw